

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg forstod på ministerens svar, at ministeren ikke rigtig var klar over, at de udgifter, som erhvervsvirksomheder har i forbindelse med forretningsrejser, er nødvendige driftsudgifter og derfor selvfølgelig som andre nødvendige driftsudgifter — som lønudgifter, som reklameudgifter og alle andre — nødvendigvis må være fradragsberettiget. Det er der vist aldrig nogen der har antastet og heller ingen der vil antaste. Jeg ved ikke, om udenrigsministeren vil til at indlede en ny skattekurs. Det er jeg nysgerrig efter at høre og høre mere om.

Men det var egentlig en anden ting, der kaldte mig herop, nemlig dette, at ministeren nu igen — som andre medlemmer af regeringen har gjort det i tidligere spørgstider, bl.a. de sidste par onsdage — saboterer spørgetiden ved at udnytte sin taletid til at kritisere spørgerne fremfor at svare på det, der bliver spurgt om.

Det spørgsmål, der er rejst, interesserer offentligheden, og det er ganske urimeligt, at ministeren benytter sin taletid til personlige angreb på spørgerne. Derfor vil jeg gerne stille ministeren det tillægsspørgsmål, om han ikke er enig i, at hvis man skal have en levende og rimelig debat her i spørgetiden, så forudsætter det, at man udnytter taletiden på saglig måde og ikke til personlige angreb.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg kan kun være tilhænger af, at man udnytter spørgetiden på saglig måde. Det ville bevirke, at vi ikke så tit så fremskridtspartiets folk heroppe, så det kan jeg kun være enig i.

Hvad angår spørgsmålet om forretningsrejserne, så har jeg blot sagt, at nødvendige offentlige rejser må behandles på samme måde som nødvendige private rejser. Det er det eneste synspunkt, jeg har fremført, og det mener jeg er helt rimeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kirsten Sparre Andersen (V)* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren foranledige, at en rimelig del af billetterne til børneteatrene bliver

stillet til rådighed for børn, der er i følge-
skab med forældre?“

(Spm. nr. 205).

Skriftlig begrundelse.

Efter henvendelse fra mødre med mindre børn er jeg blevet opmærksom på, at børneteatrene sælger deres forestillinger til børneinstitutionerne, ved hvis mellemkomst mange børn får en teateroplevelse. Men da jeg finder, at der er en stor yderligere værdi i, at forældre og børn er fælles om en sådan oplevelse, så jeg meget gerne, at den mulighed var til stede ved enhver forestilling, som børneteatrene producerer.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Jeg ville egentlig gerne have set det stillede spørgsmål i sammenhæng med det spørgsmål, jeg senere på dagen stiller socialministeren. Jeg finder, man bør støtte de muligheder, der findes for, at moderne børn og deres forældre kan have fælles oplevelser, og det vil være et skridt i den rigtige retning, om end et af de små, at et passende antal billetter ved børneteatrene stilles til rådighed for forældre i følge- og ledselskab med deres børn.

Jeg ser også meget gerne, at et vist antal forestillinger spilles sidst på eftermiddagen. I dag er langt de fleste forestillinger på forhånd købt af børnehaver, og det er næsten umuligt at købe en billet. Hvis kulturministeren kan ændre på dette, ville ministeren sikre, at en del børn og deres forældre fik endnu mere ud af den voksende produktion af børneteaterforestillinger, og kulturministeren ville gøre en social indsats.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Niels Matthiasen*):

Kulturministeriets tilskud til teatre for børn og unge anvendes af teatrene væsentligt til produktion af forestillingerne. Når forestillingerne er produceret, varetager teatrene selv salget af forestillingerne til kommuner og teaterforeninger. Der er ikke noget om, at kulturministeriet har givet regler for, hvorledes forestillingerne skal formidles. Det er helt overladt til dem, der køber forestillingerne, hvordan og under hvilke forhold forestillingerne vises for publikum. Når en kommune køber en børne-